

VIRTUAL HABRUTA NIGHT

SHAARE ZION

Tonight's learning is sponsored in honor of Ezra "Zura" Zaafrani

Reproduced by Habruta Night Booklet with permission of the
copyright holders, ArtScroll / Mesorah Publications, Ltd.

Week 69

Topic

קריאת התורה PART 2

TOPIC DISCUSSION

A minyan without a Sefer Torah, should they read from a Humash/Siddur?

Is the obligation on the individual to hear *Sefer* or on the *minyan* to have it read?

ואין קורין בתורה פחות מעשרה.

בשני ובחמישי ובשבת במנחה קורין שלשה אין פוחתין ואין מוסיפין עליהן.

And they do not read the Torah [publicly]; Except in the presence of ten.

On Mondays and Thursdays and on Shabbat at minhah, three read from the torah, they do not add [to this number] nor decrease [from it].

In the times of the *Gemara*, a '*Humash*' was a handwritten scroll containing one *sefer*, i.e. *Bereishit*.

אם שכב אם לא שכב. אם שכב לא כתיב כלל אלא אם לא שכב כתיב אלא דכתיב הכי כתיב ואת כי שטיח: **תורה** התורה ניתנה. חזקה דכתיב (שמות כד) ויקח ספר הזכרית ויקרא בלתי העם ופרש"י צ"ל חומש דהיינו מצרעית ועד כאן ונראה לפרש דלא קאמר חומשה ניתנה שלא נכתבה עד לסוף אלא שעל הסדר נכתבה דיש פרשיות שנאמרו תחילה לפני אותם הכתובים לפנייהם ולא נכתבה עד שנאמר לו אותה כשתבנה לפנייה וכתב זאת אחריה ועל זה מיימי מדריצי לוי שאומרים לא נאמרו על הסדר והיה יכול להוכיח זה מכמה מקראות דלפי מוקדם ומאוחר בתורה⁽⁶⁾ אלא הוולא ומשכח דריצי לוי מיימי לה ור"מ גריס א"ר לוי מילתא בלתי נפשה: **פרשת** שבועות פ"י בקונטרס ויהי אנשים וקשה לפירושו דאמר צ"ק דפסחים (דף ו.) שאלים בעלות פסח קודם הפסח ל' יום שהרי נביא עומד בפסח ראשון ומזהיר על פסח שני ולפי"ז איכא חדש וחצי בין שנאמר בראש חדש יסין ועוד דלא יתכן לרבי יוסי הגלילי דאמר⁽⁷⁾ נושאי ארנו של יוסף היו ולרבי יצחק דאמר למת מלוא נטמאו וכל שבעי שלהם עבר פסח ונראה דפרשת טמאים היינו פרשת ויזרו (ויקרא כג) דכתיב ציה טומאת שרץ וצילה וכל הנרץ לטומאת מקדש וקדשיו⁽⁸⁾: **ופרשת** אחרי בות. צבראשית רבה⁽⁹⁾ איכא פלוגתא גבי אחר הדברים האלה היה דבר

מי קוראין. כלומר⁽¹⁰⁾ חיקיו שום קדר לישראל בשננות משום דרכי שלום: הראויין צימנות בו. דאמרין במסכת שבת [צאלו קשרים⁽¹¹⁾] (דף קד.) איזהו תלמיד חכם שראוי למנותו פרנס על הצור כל שזאלין אותו דבר הלכה בכל מקום ואומרים: בחומשין. שם שכותבין לכן חמשה חומשין כל חומש אחד שלם⁽¹²⁾ לעצמו וכל ספריהם היו צמגילה⁽¹³⁾ כס"מ שלנו: מוחרר במי"ת. שוקרין לו ס"מ וחסר הול: דלא ניתן ציבת. פחות מספר אחד שלם לעצמו: והא לא ניתן ציבת. שום דבר תלמוד והלכה ואלהה כדאמרין לקמן⁽¹⁴⁾ אלה אמה כותב בו: בין דלא אפשר. מליכת שנתמעט הלכ והתורה משתכחת: עת לעשות אה. ואם⁽¹⁵⁾ צא עת לעשות תקנה לשם שמים הפרו דרי תורה לשעה הצריכה: ה"ג בין דלא אפשר. שאין לכל צור וצור יכולת לכתוב נציאם שלם: מנייה. פרשה לבדה של תורה או שמים: צמ"ד. לקמן בשמעתין: מנייה מנייה ניתנה. כשנאמרה פרשה למשה היה כותבה ולצורך מ' שנה כשנאמרו כל הפרשיות מיצרן צידקין ותפין: התורה ניתנה. לא נכתבה עד סוף מ' לאחר שנאמרו כל הפרשיות כולן והנאמרות לו בשנה ראשונה ושניה היו סדורות לו על פה עד שכתבן: צ"י שאין בותבין. ואפי"ל למ"ד מגילה מגילה ניתנה כיון דלדיקן אידעק: אף היא. הילגי המלכה נמסכת יומא (ד' טו.). פרשת פסח. לכתוב משם פרשיות לסויות הצאות: בא"ת ב"ת. כלומר ראשי התיבות:

מי קוראין לא הוה בידה אתא ושייליה לרבי יצחק נפחא א"ל אחריהן קוראין ת"ח המבזיזין פרנסים על הצבור ואחריהן ת"ח הראויין למנותם פרנסים על הצבור ואחריהן בני ת"ח שאבותיהן ממונים פרנסים על הצבור ואחריהן ראשי כנסיות וכל אדם שרחו ליה בני גליל לר' חלבו מהו לקרות בחומשים בבבב"ב בציבור לא הוה בידה אתא שייליה לר' יצחק נפחא לא הוה בידה אתא שאיל בי מדרשא ופשטוה מהא דא"ר שמואל בר נחמני א"ר יוחנן⁽⁶⁾ ס"ת שחסר יריעה אחת אין קורין בו ולא היא התם מחסר במילתיה הכא לא מחסר במילתיה רבה ורב יוסף דאמרי תרויהו צ"אין קוראין בחומשין בבית הכנסת. משום כבוד צבור (6) ורבה ורב יוסף דאמרי תרויהו הא ספר אפטרקא אסור למקרי ביה בשבת מאי טעמא דלא ניתן ליכתב מר בר רב אשי אמר למלטולי נמו אסור מ"ט דהא לא חזי למקרי ביה ולא היא שרי למלטולי ושרי למקרי ביה (6) דר' יוחנן ור"ש בן לקיש מעייני בספרא דאגדתא בשבתא והא לא ניתן ליכתב אלא (6) בין דלא אפשר (6) עת לעשות לה' הפרו תורתך ה"ג בין דלא אפשר עת לעשות לה' הפרו תורתך **בבב"ב** מנייה אביי

The Gemara continues with another inquiry concerning the Torah reading:

מהו — The Galileans sent the following query to R' Chelbo: — לקרות בחומשים בבית הכנסת בציבור — What is the law with respect to reading from *chumashim* in a synagogue for the congregation? [R' Chelbo] did not have [the answer]. — לא הנה בידה — He therefore came and asked R' Yitzchak Nafcha. — לא הנה בידה — [R' Yitzchak] did not have [the answer] either. — שאל בי מדרשא — He came and asked this question of the scholars in the study hall — and they resolved it from that which Rav Shmuel bar Nachmani said in the name of R' Yochanan: ^[7] ספר תורה שחקר

— אין קורין בו — **If a Torah scroll is missing even one section of parchment, it is not to be read from** in public.^[8] Certainly, then, one may not read from a scroll containing only one of the five books of the Torah!

The Gemara rejects this conclusion:

— **But this conclusion is not valid, for there, in the case of a Torah scroll that is missing a section of parchment, it is deficient in its intended content;** i.e. it is purported to be a complete Torah scroll, but is missing a component. **הכא לא מחסר** — **Here, however, in the case of a chumash, it is not deficient in its intended content;** it is, rather, a complete scroll containing one of the books of the Torah. Thus, perhaps it may be used for the Torah reading. — ? —

A ruling regarding this matter is cited:

— **Rabbah and Rav Yosef both said: אין קוראין בחומשין בבית: רבה ורב יוסף דאמרי תרוניהו** — **Chumashim may not be read from in the synagogue, out of respect for the congregation.**^[9]

The Gemara turns to a related topic addressed by Rabbah and Rav Yosef:

— **האי ספר אפטרקא: Rabbah and Rav Yosef both said: This book of haftarahs may not be read from on Shabbos.**^[10] — **אסור למקרי ביה בשבת** — **may not be read from on Shabbos.**^[10] — **מאי** — **For what reason? ללא ניתן לכתב** — **Because** small portions of Scripture, such as the *haftarahs*, are **not meant to be written**. Only complete Books of the Prophets may be written. Thus, the book of *haftarahs* is not a valid “book.”^[11]

8. The same holds true for a complete Torah scroll of which even *one letter* is missing or improperly written (*Rashba*; cf. *Tosafos, Megillah 9a בשלמא* ד”ה; see *Orach Chaim* 143:4 with *Beur HaGra*).

9. It is not befitting a congregation to hold services in a manner that smacks of poverty (*Rashba*; cf. *Beur HaGra, Orach Chaim* 143:4 ואם ד”ה). [However, it is technically within the letter of the law to do the reading from a *chumash*. Accordingly, if a Torah scroll has some deficiencies, but contains one *chumash* (i.e. one complete book) that is error free, the Torah reading may be done from that *chumash* if it contains the relevant reading. Since the *chumash* is part of a complete scroll, reading from it is not a slight to the congregation (*Mishnah Berurah* 143:31).]

10. *Haftarah* — the selection from the Prophets that accompanies the Torah reading on the Sabbath and Yom Tov.

In earlier times when all books were handwritten, Books of the Prophets were not as common as Torah scrolls. It therefore became popular to write scrolls containing only the sections of Scripture that make up the *haftarahs* for use in the *haftarah* reading. Rabbah and Rav Yosef forbade this practice, ruling that this book of *haftarahs* may not be used for the synagogue reading (see *Tos. Rid*). Rather, the *haftarah* must be read from a complete Book of the relevant Prophet.

11. The Gemara below (60b) states that it is forbidden to study Scripture by heart. This prohibition applies also to reading written texts that are not validly written (*Ritva*; see also *Tosafos to Shabbos 115a, ד”ה לא*).

12. *Muktzeh* — any object which in the normal course of events will not be used on the Sabbath. The Rabbis prohibited moving such objects on the Sabbath (see *Orach Chaim* 308).

A related ruling is cited:

לְטַלְטוּלֵי נְמִי אָסוּר — **Mar bar Rav Ashi said: It is also prohibited to handle** a book of *haftarahs* on Shabbos. מַאי טַעְמָא — **For what reason?** לְמִיּוֹקְרֵי — **Because it is unfit to read from** and is therefore *muktzeh*.^[12]

The Gemara rejects both rulings:

וְלֹא הִיא — **But this is not so!** שְׂרִי לְטַלְטוּלֵי — **It is permissible to handle** a book of *haftarahs* on Shabbos וְשְׂרִי לְמִיּוֹקְרֵי בֵּיהּ — **and it is permissible to read the *haftarah* from [this book].** — **For R' Yochanan and R' Shimon ben Lakish studied from a book of *aggadah* on Shabbos.**^[13] Now, this gives rise to a question: וְהָא לֹא נִיתֵן לִיבְתָב — **But [*aggadah*] was not meant to be written**,^[14] and thus, how could they study from such a book? Furthermore, how could they handle the book on Shabbos?^[15] אֲלֵא בֵּינוּ דְלֹא אָפְשָׁר — **Rather, we must say that since it was impossible** to refrain from recording *aggadah* and other elements of the Oral Law, lest they be forgotten, the Sages invoked the doctrine: “עַתָּה לַעֲשׂוֹת לַה' הִפְרוּ תוֹרָתְךָ” — **When it is a time to act for Hashem, nullify your Torah.**^[16] — **Here too, regarding the book of *haftarahs*, since it is impossible** for every congregation to write entire Books of the Prophets, we invoke the doctrine: “עַתָּה לַעֲשׂוֹת לַה' הִפְרוּ תוֹרָתְךָ” — **When it is a time to act for Hashem, nullify your Torah.** Thus, the book of *haftarahs* may be written and may be read from in public, although that is a technical violation of the law.^[17]

13. *Aggadah* — homiletic interpretations of Scripture. [During the week, R' Yochanan and Reish Lakish focused on the halachic component of Torah. On the day of rest, however, they would study *aggadah* (see *Chidushei R' Yaakov Emden*).]

14. The Gemara below (60b) derives from Scripture that the Oral Law (i.e. *aggadic* or Talmudic teaching) may not be set down in writing (*Rashi*) for study purposes (see 60b note 13, and *Shabbos 6b* note 14).

15. Since *aggadah* was not meant to be written and a book of *aggadah* may therefore not be studied from, such a book should be *muktzeh* on the Sabbath.

16. *Psalms 119:126*. Simply translated, the verse reads: *It is a time to act for Hashem; they have nullified Your Torah*. However, the Gemara reads another interpretation into the verse, and derives from here that the Sages are empowered to sometimes act in technical violation of the Torah when it is necessary to make an enactment that will ultimately ensure the carrying out of God's will (see *Berachos 63a*). Thus, the Mishnah, along with other elements of the Oral Law was committed to writing in technical violation of the law, because the many calamities that befell the Jews after the destruction of the Second Temple brought about a decline in the intensity of Torah study, and the Oral Law, which had until then been studied by

QUESTION

By *Megillah* we know the halacha is you can read it individually, but to publicize the miracle we request a *minyan*. What about by *Sefer Torah*?

חיי אדם

חלק א כלל לא סעיף יא

If one did not hear sefer, and he would like to have the sefer read in a minyan of people who already heard the parasha?

The obligation to hear the sefer is only when a minyan of people are required to listen; the individual has no independent obligation.

צריך עיון אם כולם שמעו קריאת התורה ויש איזה בני אדם שלא שמעו, אם מותר לקרות עוד הפעם בשבילם, ולא דמי לפריסת שמע בסי' ס"ט, דהתם כל יחיד מחויב אותה ברכה, אבל הכא החיוב רק שישמע קריאת התורה. וחכמים תקנו שיברך משום כבוד הצבור, ויש לומר דלא תקנו אלא כשכל הצבור חייבין בקריאה, אבל לא בשביל יחיד. וצריך עיון:

שולחן ערוך - אורח חיים

סימן קמג

If one started with ten and some walked out, you may still finish the reading.

At least six must remain. Those who left, even if they left between aliyot are considered- "leaving hashem". The only time you are permitted to walk out between aliyot, is only if there will be ten people in the minyan even after the person leaves.

אין קורין בתורה בפחות מעשרה גדולים בני חורין, ואם התחילו בעשרה ויצאו מקצתן, גומרים.

משנה ברורה:

(ד) התחילו בעשרה וכו' - ואם התחיל רק ברכו לבד לא הוי התחלה בזה [פמ"ג]:

(ה) ויצאו מקצתן - ובנשתיירו רובן דהיינו ששה סגי ולא בעינן רובא דמנכר ועל היוצאין נאמר ועוזבי ה' יכלו ואף בין גברא לגברא אסור, וכי מותר לצאת בין גברא לגברא היינו דוקא בנשארו עשרה [אחרונים]:

הליכות שלמה

Each person is obligated to listen to the Torah. Even if one missed a few words should still continue listening to the rest.

If one had two options pray with a *minyan* or listen to *sefer*. Listening to the *Sefer* takes precedence.

מצוה על כל המתפללים לשמוע את קריאת התורה, וגם מי שהחסיר מלשמוע תיבה אחת או יותר מקריאת התורה, חייב לשמוע הלאה ויוצא בכך ידי חובתו, ואין עליו חובה לשמוע קריאה אחרת.

המצוה לשמוע קריאת התורה קודמת לתפלה בצבור, ולכן אם ע"י תפלה בצבור יפסיד שמיעת קריאת התורה, עדיף שיתפלל ביחידות.

Is the obligation on the *minyan* or the obligation is on the individual, he just needs a *minyan* to fulfill it.

A similar question that is discussed, is the obligation to listen or to read?

We mentioned last week that there were two *takanot*. One of Moshe and one of Ezra. It could be, that Moshe's *takana* was to listen on a communal basis. Ezra enacted, that each individual should read.

The way we fulfill our reading is by using the *Baal Koreh* as a messenger. "listening is like reading,"

ועל דרך הפלפול נראה בזה, דהנה חקרו הראשונים והאחרונים ביסוד חובת קריאת התורה האם עיקרה חובת הציבור, או דעיקר חיובה מוטל על כל יחיד ואך שאין מתקיים דין קריאת התורה אלא בעשרה.

ובפשוטו נראה דתליא בחקירה הנ"ל, דאם עיקרה חובת ציבור י"ל דסגי בשמיעת הציבור כי בכך מתקיימת קריאת הציבור אך אם הויא חובת יחיד נראה שמוטל על כל יחיד לקרוא ויוצא מדין שומע כעונה.

ונראה דחלוק ביסודו תקנת משה לקרוא בתורה שכל דינו היה רק שיהא שמיעת תורה אחת לג' ימים, כלשון הר"מ שלא ילכו ג' ימים בלא שמיעת תורה שנראה שהיא חובת הציבור שתהא קריאת התורה בציבור וכל הקהל שומע את הקריאה דהכי הוא קיומו של חובת הציבור שהאחד קורא והציבור שומע, ואח"כ בא עזרא ותיקן חובת קריאה והוא מוטל על כל אחד ואחד והקורא מוציאו בדין שומע כעונה

הלכה ברורה

דין קריאה בחומש בציבור
ח. אין קוראים בתורה בציבור אלא מתוך ספר תורה כשר שכתובים בו כל חמשה חומשי תורה, ותפורים בגידים כהלכה, אבל חומש מחמשה חומשי תורה לבדו, אין קוראים בו בציבור מפני כבוד הציבור (י), שלא יראה הדבר כעושים מתוך עניות, ואין ציבור עני (יא), וגנאי הוא להם שאין להם אלא חומש אחד (יב), והיו יכולים לכופף זה את זה לכתוב להם ספר תורה שלם, ומחמת כן גנאי הוא להם (יג).
יזש אומרים שהטעם שאין קוראים בחומש אחד שלם בציבור הוא כדי שתהא נפשם עגומה עליהם שאינם יכולים לקיים מצות קריאת התורה, ויקנו להם ספר תורה כשר (יד).
ואפילו ציבור שאין להם ספר תורה שלם, אלא רק חומש אחד לבדו, אינם רשאים לקרוא בברכות מתוך החומש. ואפילו אומרים הציבור שמוחלים על כבודם, אינם רשאים לקרוא בברכות מתוך החומש ו.

Proofs that it's not an individual obligation:

ובדי שלא תשתכח מהם מצות קריאה בתורה בציבור, יקרא להם השליח ציבור בקול רם מתוך החומש בלי ברכות (טז).

Proof one:

הר"ן (מגילה שם). וכן מוכח מדברי התוספות (סוכה נב. ד"ה וכיון) שכתבו, שמה שהיו עונים אמן בבית הכנסת שבאלכסנדריא של מצרים, אף על פי שלא היו שומעים הברכה, היינו בקריאת ספר תורה, ולא בתפלה ולא בדבר ששליח ציבור מוציא רבים ידי חובתם. וע"ש. וכן מוכח מדברי השלחן ערוך (סימן קמו סעיף ב'), שיש מתירים לגרוס בלחש בשעת קריאת התורה, ויש אומרים שאם יש עשרה דצייתי לספר תורה מותר לספר בדברי תורה, ויש מתירים למי שתורתו אומנותו, ויש מתירים למי שקודם שנפתח ספר תורה מחזיר פניו ומראה עצמו שאינו רוצה לשמוע ספר תורה וכו'. וכתב בבית יוסף שם, שלענין הלכה כדאים הם הנך רבוותא דשרו לסמוך עליהם. [ולפי זה אין שייך לומר כאן הכלל דסתם ויש אומרים הלכה כסתם. וכן כתבו בשו"ת ויוסף אברהם (סימן לה, דף רכג ריש ע"א), ובשו"ת שארית יוסף ידיד חלק ב' (חלק אורח חיים סימן ב'), דהכא לא הוי כשאר סתם ויש אומרים. ועיין במה שכתבתי בזה בבירור הלכה סימן קמו סק"ד]. ואם נאמר שקריאת התורה היא חובה על כל יחיד ויחיד, איך התירו להפסיק באמצע הקריאה לצורך דברי תורה. ובאמת שהשבולי הלקט (סימן לט) כתב בשם רבו להחמיר

Knock off:

ואמנם המשנה ברורה בביאור הלכה (סימן רמו סעיף ב' בד"ה ויש) כתב לבאר, שאף המתירים להפסיק לעסוק בתורה בשעת קריאת התורה, מיירי באופן שכבר שמע קריאת התורה ויצא ידי חובה, דאי לאו הכי היאך שרי שלא לשמוע קריאת התורה ולבטל חובת כל יחיד ויחיד לקיים תקנת עזרא ולשמוע קריאת התורה, והביא דברי השבולי הלקט הנ"ל. ומכל מקום סיים שמדברי השלחן ערוך

Proof 2:

אולם בספר פעולת שכיר על המעשה רב (סימן קעה) כתב בשם הגר"א שאין קריאת התורה אלא חובת ציבור, מהא דלא גזרו חכמים על קריאת התורה בשבת מחשש שמא יעבירו ארבע אמות ברשות הרבים, כמו שגזרו על לולב ושופר ומגילה, והיינו משום דמצוות אלו הן חובה על כל יחיד ויחיד, ויש לחוש שמא ישבת, מה שאין כן קריאת התורה שהיא חובת ציבור, ורבים מדברי אהרדי. וע"ש. וכעין

Proof 3:

זה כתב בערך השלחן (סימן רפב סק"א). (ולכאורה יש לדחות. ודו"ק). ובשו"ת צמח צדק מליובאוויטש (חלק אורח חיים סוף סימן לה) כתב להביא ראיה שהיא חובת ציבור, מהא דהתירו חכמים להעלות קמן למנין שבעה ולקרוא בעצמו בתורה. וע"ש. ועיין בשער הכוונות (דף מח ע"ד) שכתב: וזמן הרבה